

Tekenen in de sluitertijd

Eindhoven staat als lichtstad bekend dankzij de gloeilampenindustrie, maar sinds 2006 ook een beetje dankzij het Internationale Lichtfestival Glow. De derde editie van dat festival is nu gaande. Op allerlei locaties in de stad wordt lichtkunst getoond. Gebouwen waar je overdag aan voorbij loopt, trekken de aandacht nu ze door bewegende projecties zijn verfraaid. In expositieruimtes en industriële gebouwen zijn installaties met licht en tentoonstellingen van nachtfotografie te zien.

Het festival is maandag voorbij, dus wie de route wil lopen heeft alleen dit weekend nog. Maar de tentoonstelling *Glow in Photography* bij fotogalerie Pennings, even buiten het centrum, duurt nog ruim een maand. Er is werk te zien van fotografen als Hans Wilschut en Klaartje Esch, die 's nachts landschappen en gebouwen fotograferen bij

het licht dat voorhanden is. Maanlicht dus, schijnwerpers of straatlantaarns. Dat betekent dat ze vaak met lange sluitertijden moeten werken. Hun lens staat soms wel een kwartier open. Mensen en voertuigen die te snel bewegen, komen daardoor niet op de foto. Langzaam bewegende lampen trekken lijnen door het beeld. Op Wilschuts foto van een bouwplaats in Dubai, bijvoorbeeld, hebben ronddraaiende hijskranen een staart van licht gekregen.

Bij sommige nachtfotografen ontstaan zulke effecten toevallig, maar er zijn er ook die het toeval sturen. Zij bewegen zelf de lampen, volgens een vooropgezet plan. Ze grijpen de lange sluitertijd aan om figuren van licht te maken in het schemerduister.

Jean Marc Spaans bond een lamp aan het uiteinde van een twaalf meter lange stok, ging daarmee op een open plek in het bos staan en tekende een koepel van grillige licht-

Maïke Ammann: Zonder titel.

sporen om zich heen. Op de foto staat hij als schimmige figuur midden in een imaginaire iglo van 24 meter doorsnede. Voor een andere foto plakte Spaans een rode buislamp op zes plekken af met donker tape en draaide daarmee langzaam rond zijn as, zodat er een conische vorm van zeven parallelle rode ba-

nen ontstond. Weer zie je de fotograaf zelf als een spookachtige gestalte in het midden staan.

Het sterkste beeld op de tentoonstelling is de foto die Maïke Ammann maakte van een leeg zwembad. Gedurende een sluitertijd van ongeveer zeven minuten liet zij haar broer met een lamp over de bodem van de bak lopen. Hijzelf ging te snel om in beeld te komen, maar met zijn verende tred trok hij wel golvende lijntjes wit licht door de schemering. Als je Ammanns foto ziet, denk je eerst dat de banen van het bad door opgluoiende lijnen worden gemarkeerd.

Pas in tweede instantie zie je dat die lijnen niet in het water, maar in de lucht drijven – of sterker nog: in de tijd.

GIJSBERT VAN DER WAL

Glow in Photography. T/m 20 december bij Galerie Pennings, Geldropseweg 61B in Eindhoven. www.galeriepennings.nl